

Razkritje informacij o izrečeni sankciji pravni in odgovorni osebi

Odločba o prekršku zoper pravno in odgovorno osebo

Informacije o kršitelju	
Naziv in sedež pravne osebe	Deželna banka Slovenije d. d., Kolodvorska ulica 9, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju banka)
Osebnostno ime fizične osebe	Marko Rozman in Barbara Cerovšek Zupančič
Informacije o kršitvi	
Opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev ZBan-3	Kršitve s področja upravljanja kreditnega tveganja, zaradi katerih je Banka Slovenije z odločbo o prekršku banki in dvema odgovornima osebama izrekla globo zaradi prekrška po 19. točki prvega odstavka 396. člena ZBan-3.
Narava ugotovljenih kršitev	Kršitve s področja upravljanja kreditnega tveganja.
Izrek odločbe, s katero se postopek konča:	
Banka Slovenije kot prekrškovni organ na podlagi 380. člena Zakona o bančništvu¹ po pooblaščenim uradni osebi Juriju Žitku, po uradni dolžnosti, na podlagi 46. člena Zakona o prekrških² in drugega odstavka 51. člena ZP-1, v postopku o prekršku zoper pravno osebo Deželno banko Slovenije d. d. in zoper odgovorni osebi Barbaro Cerovšek Zupančič in Marka Rozmana, zaradi prekrška po 19. točki prvega odstavka v zvezi z drugim odstavkom 396. člena ZBan-3 oziroma po 19. točki prvega odstavka v zvezi s četrtem odstavkom 396. člena ZBan-3: o d l o č b a: 1. Pravna oseba DEŽELNA BANKA SLOVENIJE d. d., Kolodvorska ulica 9, 1000 Ljubljana, matična številka 5349907000 (v nadaljevanju: banka ali kršiteljica): je odgovorna, ker odgovorni osebi banke Marko Rozman kot predsednik uprave in Barbara Cerovšek Zupančič kot članica uprave banke, ki sta banko zastopala skupno, pooblaščenca za vzpostavitev ureditve notranjega upravljanja banke, v sotorilstvu, v imenu, za račun in s sredstvi banke, v Ljubljani, (a) Marko Rozman od 17. 10. 2018 do 1. 2. 2023 in Barbara Cerovšek Zupančič od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2023, pri tem od 17. 10. 2018 do 1. 2. 2023 v sotorilstvu z Markom Rozmanom, nista poskrbeli, da bi banka od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2023 vzpostavila in uporabljala ustrezne politike glede oblikovanja oslabitev ter rezervacij in s tem ni izpolnjevala zahtev v skladu s prej veljavnim 151. členom Zakona o bančništvu³ (do 22. 6. 2021) oziroma 171. členom ZBan-3 (veljavnim od 23. 6. 2021 dalje) in v skladu s: - poglavjem 5.5. Mednarodnih standardov računovodskega poročanja 9 (v nadaljevanju MSRP 9) ter 102. in 108. odstavkom v povezavi z Načelom 6 Smernic za upravljanje kreditnega tveganja in obračunavanje pričakovanih kreditnih izgub v kreditnih institucijah (EBA/GL/2017/06, 20. september 2017, v nadaljevanju Smernice za upravljanje	

¹ Zakon o bančništvu - Uradni list RS, št. 92/21 in 123/21 – ZBNIP, v nadaljevanju ZBan-3.

² Zakon o prekrških, Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE, 5/21 – odl. US in 38/24, v nadaljevanju ZP-1.

³ Zakon o bančništvu - Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUOSOL, 44/19 – odl. US in 92/21 – ZBan-3, v nadaljevanju ZBan-2

kreditnega tveganja), ker pri segmentu pravnih oseb v sistemu za namen zaznave znatnega povečanja kreditnega tveganja ni zagotavljala, da bi bile v prihodnost usmerjene informacije, vključno z makroekonomskimi dejavniki, upoštevane pravočasno, dovolj pogosto in z zadostnim vplivom na zaznavanje povečanega kreditnega tveganja. Banka je namreč predmetne informacije upoštevala enkrat letno prek točkovnega sistema določanja bonitete komitenta na podlagi letnih napovedi za sektor in panoge, vendar njena metoda ni zagotavljala zadostnega in pravočasnega vpliva na merila za namen zaznave znatnega povečanja kreditnega tveganja;

- 65., 66. in 67. odstavkom Smernic za upravljanje kreditnega tveganja, ker ni vzpostavila politik in postopkov za validacijo modela verjetnosti neplačila (v nadaljevanju model PD), s katerimi bi jasno opisala validacijski okvir, vključno s časovnico, preverjanjem aktivnosti in kvalitete podatkov, analizo rezultatov in ukrepanjem v primeru ugotovljenih nepravilnosti ter pripravo validacijskega poročila modela PD. Pristop banke je namreč:
 - o omogočal, da banka v procesu validacije subjektivno spreminja validacijski vzorec zaradi slabega rezultata statističnega testa (npr. izloči določene komitente samo iz števila neplačnikov, ne pa tudi iz celotne populacije), kar je v nasprotju z zahtevo 67(b) točke smernic,
 - o ni jasno opredeljeval bonitetne lestvice za validacijo modela PD (kot zahteva 67(b) točka smernic),
 - o notranji standardi kakovosti in zanesljivosti podatkov ter njihovo preverjanje niso bili ustrezno oziroma dovolj jasno opredeljeni (kot zahteva 67(b) točka smernic),
 - o ni določal opredelitve ali preverjanja, če je osnovna teorija modela PD konceptualno primerna, oziroma nima popisanega procesa razvoja modela PD (kot zahteva 67(b) točka smernic),
 - o ni vzpostavljala kriterijev uspešnosti validacije modela in seznama morebitnih ukrepov, ki jih mora banka sprejeti v primeru, da validacija modela pokaže, da ta ni ustrezen oziroma ima slabo napovedno moč (kot zahteva 67(c) točka smernic), in
 - o ni jasno opredelil vloge in odgovornosti za validacijo modela PD. Model je treba ves čas pregledovati in posodabljeni (kot zahteva 67(a) točka smernic);

(b) Marko Rozman od 30. 6. 2021 do 1. 2. 2023 in Barbara Cerovšek Zupančič od 30. 6. 2021 do 30. 9. 2023, pri tem od 30. 6. 2021 do 1. 2. 2023 v sotorilstvu z Markom Rozmanom, nista poskrbeli, da bi banka od 30. 6. 2021 do 30. 9. 2023:

i) vzpostavila in uresničevala ustrezne politike in postopke upravljanja kreditnega tveganja, s čimer ni izpolnjevala zahtev v skladu s 171. členom in prvim in drugim odstavkom 172. člena ZBan-3 in v skladu z:

- drugim odstavkom 4. člena Sklepa o upravljanju kreditnega tveganja v bankah in hranilnicah⁴ in točko (i) 38. odstavka in 73. odstavka Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov (EBA/GL/2020/06, 29. maj 2020, v nadaljevanju Smernice o odobravanju in spremljanju kreditov), ker funkcija upravljanja tveganj, organizirana v Sektorju uravnavanja tveganj, ni zagotavljala ustrezne kontrole nad prevzemanjem kreditnega tveganja, saj njena mnenja o kreditnih predlogih, ki so bila podlaga za proces odobravanja kreditov na najvišjem organu banke za odločanje o kreditih, niso vsebovala celovitih in zadostnih informacij, analiz in utemeljitev o sprejemljivosti kreditnih predlogov (vključno s presojo kreditne sposobnosti in profila tveganosti kreditjemalca), niti niso bila pripravljena v vseh primerih, ko bi bilo to

⁴ Sklep o upravljanju kreditnega tveganja v bankah in hranilnicah - Uradni list RS, št. 115/21, v nadaljevanju Sklep o upravljanju kreditnega tveganja,

- ustrezno glede na stopnjo potencialnega tveganja (npr. če je celotna izpostavljenost do skupine s kreditojemalcem povezanih oseb ali v povezavi s predhodnimi posli presegala omejitve, ki jo sicer določa banka za pridobitev mnenja Sektorja uravnavanja tveganj);
- drugim odstavkom 5. člena Sklepa o upravljanju kreditnega tveganja v povezavi s točkami (b), (c) in (d) 38. odstavka v povezavi s Prilogo 1 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov in v skladu z oddelkom 5.2, Prilogo 2 in 194. odstavkom Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, ker banka ni določala in ni uporabljala primernih in natančnih pravil za odločanje o odobritvi kreditov, zlasti meril za odobritev kreditov, zahtev glede ravnanja z informacijami in podatki, potrebnimi za oceno kreditne sposobnosti, in zahtev glede ocene kreditne sposobnosti, vključno z analizo občutljivosti (npr. izračun kreditne sposobnosti v primeru kmetov, samostojnih podjetnikov in normiranih samostojnih podjetnikov temelji na izkustveni metodi, pri čemer je izračun pri zadnjih dveh enak; banka ni imela posebne metodologije za presojo večjih dolgoročnih investicijskih podjetij oz. poslov z visokim finančnim vzvodom; ni imela ustreznih in jasnih usmeritev in meril za odobravanje ter podaljševanje revolving kreditov in zahtev glede dinamike črpanja in vračanja in glede njihovega namena in uporabe; pri analizi finančnega položaja podjetij ni zagotavljala uporabe realnih in razumnih finančnih projekcij...);

ii) vzpostavila in uresničevala ustrezne politike in postopke za spremljanje in prevrednotenje vrednosti zavarovanj z nepremičninami v skladu s tretjim odstavkom 173. člena ZBan-3 v povezavi z oddelkom 7.2.1 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, ker v postopkih za spremljanje vrednosti nepremičnin ni določala pristopa glede na relevantne podatke (kot so vrsta nepremičnine, kakovost kredita, zavarovanega z nepremičnino, stopnja razvoja nepremičnine itd.), za prevrednotenje pa načina izvedbe prevrednotenja (kdaj se lahko izvede brez ogleda, kdaj s hitim ogledom zunanosti, kdaj je potreben celovit ogled itd.), prav tako statistična metoda, ki jo je določila banka za prevrednotenje nepremičnin, ni ustrezala zahtevam oddelka 7.4 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, zaradi česar vsega spremljanja in prevrednotenja tudi ni ustrezno izvajala v praksi;

iii) kot primerna zavarovanja za namen izračuna kapitalskih zahtev uporabljala le zavarovanja, ki izpolnjujejo zahteve 107. člena v povezavi s 124., 125., 126, 208. in 229(1). členom Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012⁵ v povezavi z oddelkom 7.2.1 ter 225. in 226. odstavkom Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, ker banka pri prevrednotenju vrednosti zavarovanj ni upoštevala vseh zahtev, ki morajo biti izpolnjene, da se zavarovanje šteje za primerno v skladu z navedenimi določbami, saj je banka za izhodišče pri prevrednotenju uporabljala prestare cenitve (tudi več kot deset let), prav tako je prevrednotenje izvajala s pomočjo statistične metode, ki ne izpolnjuje meril za napredne statistične modele vrednotenja in s tem ni ustrezala zahtevam oddelka 7.4 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, posledično pa je rezultate neutemeljeno upoštevala pri zniževanju tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje, kar je imelo vpliv na količnik kapitalske ustreznosti in količnik navadnega lastniškega kapitala,

s čimer je banka od 1. 1. 2018 do 30. 9. 2023 kršila 2. in 3. točko prvega odstavka 148. člena

⁵ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, OJ L 176 z dne 27. 6. 2013 z nadaljnjimi spremembami in dopolnitvami, v nadaljevanju Uredba (EU) št. 575/2013

ZBan-3.

S tem je banka storila prekršek po drugem odstavku v povezavi z 19. točko prvega odstavka 396. člena ZBan-3.

2. **Odgovorna oseba MARKO ROZMAN**, EMŠO: ■■■■■, stanujoč ■■■■■ (v nadaljevanju: Marko Rozman ali odgovorna oseba):

je odgovorna,

ker kot odgovorna oseba banke, v času storitve prekrška predsednik uprave banke, v sotorilstvu z Barbaro Cerovšek Zupančič, s katero sta hranilnico zastopala skupno, med drugim pooblaščenca za vzpostavitev ureditve notranjega upravljanja banke, v imenu, za račun in s sredstvi banke, v Ljubljani,

- a) od 17. 10. 2018 do 1. 2. 2023 ni poskrbela, da bi banka vzpostavila in uporabljala ustrezne politike glede oblikovanja oslabitev ter rezervacij in s tem ni izpolnjevala zahtev v skladu s prej veljavnim 151. členom ZBan-2 (do 22. 6. 2021) oziroma 171. členom ZBan-3 (veljavnim od 23. 6. 2021 dalje) in v skladu s:
- poglavjem 5.5. MSRP 9 ter 102. in 108. odstavkom v povezavi z Načelom 6 Smernic za upravljanje kreditnega tveganja, ker pri segmentu pravnih oseb v sistemu za namen zaznave znatnega povečanja kreditnega tveganja ni zagotavljala, da bi bile v prihodnost usmerjene informacije, vključno z makroekonomskimi dejavniki, upoštevane pravočasno, dovolj pogosto in z zadostnim vplivom na zaznavanje povečanega kreditnega tveganja. Banka je namreč predmetne informacije upoštevala enkrat letno prek točkovnega sistema določanja bonitete komitenta na podlagi letnih napovedi za sektor in panoge, vendar njena metoda ni zagotavljala zadostnega in pravočasnega vpliva na merila za namen zaznave znatnega povečanja kreditnega tveganja;
 - 65., 66. in 67. odstavkom Smernic za upravljanje kreditnega tveganja, ker ni vzpostavila politik in postopkov za validacijo modela PD, s katerimi bi jasno opisala validacijski okvir, vključno s časovnico, preverjanjem aktivnosti in kvalitete podatkov, analizo rezultatov in ukrepanjem v primeru ugotovljenih nepravilnosti ter pripravo validacijskega poročila modela PD. Pristop banke je namreč:
 - o omogočal, da banka v procesu validacije subjektivno spreminja validacijski vzorec zaradi slabega rezultata statističnega testa (npr. izloči določene komitente samo iz števila neplačnikov, ne pa tudi iz celotne populacije), kar je v nasprotju z zahtevo 67(b) točke smernic,
 - o ni jasno opredeljeval bonitetne lestvice za validacijo modela PD (kot zahteva 67(b) točka smernic),
 - o notranji standardi kakovosti in zanesljivosti podatkov ter njihovo preverjanje niso bili ustrezno oziroma dovolj jasno opredeljeni (kot zahteva 67(b) točka smernic),
 - o ni določal opredelitve ali preverjanja, če je osnovna teorija modela PD konceptualno primerna, oziroma nima popisanega procesa razvoja modela PD (kot zahteva 67(b) točka smernic),
 - o ni vzpostavljajl kriterijev uspešnosti validacije modela in seznama morebitnih ukrepov, ki jih mora banka sprejeti v primeru, da validacija modela pokaže, da ta ni ustrezen oziroma ima slabo napovedno moč (kot zahteva 67(c) točka smernic), in
 - o ni jasno opredelil vloge in odgovornosti za validacijo modela PD. Model je treba ves čas pregledovati in posodabljal (kot zahteva 67(a) točka smernic);

b) od 30. 6. 2021 do 1. 2. 2023 ni poskrbela, da bi banka:

i) vzpostavila in uresničevala ustrezne politike in postopke upravljanja kreditnega tveganja, s čimer ni izpolnjevala zahtev v skladu s 171. členom in prvim in drugim odstavkom 172. člena ZBan-3 in v skladu z:

- drugim odstavkom 4. člena Sklepa o upravljanju kreditnega tveganja in točko (i) 38. odstavka in 73. odstavka Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, ker funkcija upravljanja tveganj, organizirana v Sektorju uravnavanja tveganj, ni zagotavljala ustrezne kontrole nad prevzemanjem kreditnega tveganja, saj njena mnenja o kreditnih predlogih, ki so bila podlaga za proces odobravanja kreditov na najvišjem organu banke za odločanje o kreditih, niso vsebovala celovitih in zadostnih informacij, analiz in utemeljitev o sprejemljivosti kreditnih predlogov (vključno s presojo kreditne sposobnosti in profila tveganosti kreditojemalca), niti niso bila pripravljena v vseh primerih, ko bi bilo to ustrezno glede na stopnjo potencialnega tveganja (npr. če je celotna izpostavljenost do skupine s kreditojemalcem povezanih oseb ali v povezavi s predhodnimi posli presegala omejitve, ki jo sicer določa banka za pridobitev mnenja Sektorja uravnavanja tveganj);
- drugim odstavkom 5. člena Sklepa o upravljanju kreditnega tveganja v povezavi s točkami (b), (c) in (d) 38. odstavka v povezavi s Prilogo 1 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov in v skladu z oddelkom 5.2, Prilogo 2 in 194. odstavkom Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, ker banka ni določala in ni uporabljala primernih in natančnih pravil za odločanje o odobritvi kreditov, zlasti meril za odobritev kreditov, zahtev glede ravnanja z informacijami in podatki, potrebnimi za oceno kreditne sposobnosti, in zahtev glede ocene kreditne sposobnosti, vključno z analizo občutljivosti (npr. izračun kreditne sposobnosti v primeru kmetov, samostojnih podjetnikov in normiranih samostojnih podjetnikov temelji na izkustveni metodi, pri čemer je izračun pri zadnjih dveh enak; banka ni imela posebne metodologije za presojo večjih dolgoročnih investicijskih podjetij oz. poslov z visokim finančnim vzvodom; ni imela ustreznih in jasnih usmeritev in meril za odobravanje ter podaljševanje revolving kreditov in zahtev glede dinamike črpanja in vračanja in glede njihovega namena in uporabe; pri analizi finančnega položaja podjetij ni zagotavljala uporabe realnih in razumnih finančnih projekcij...);

ii) vzpostavila in uresničevala ustrezne politike in postopke za spremljanje in prevrednotenje vrednosti zavarovanj z nepremičninami v skladu s tretjim odstavkom 173. člena ZBan-3 v povezavi z oddelkom 7.2.1 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, ker v postopkih za spremljanje vrednosti nepremičnin ni določala pristopa glede na relevantne podatke (kot so vrsta nepremičnine, kakovost kredita, zavarovanega z nepremičnino, stopnja razvoja nepremičnine itd.), za prevrednotenje pa načina izvedbe prevrednotenja (kdaj se lahko izvede brez ogleda, kdaj s hitim ogledom zunanosti, kdaj je potreben celovit ogled itd.), prav tako statistična metoda, ki jo je določila banka za prevrednotenje nepremičnin, ni ustrezala zahtevam oddelka 7.4 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, zaradi česar vsega spremljanja in prevrednotenja tudi ni ustrezno izvajala v praksi;

iii) kot primerna zavarovanja za namen izračuna kapitalskih zahtev uporabljala le zavarovanja, ki izpolnjujejo zahteve 107. člena v povezavi s 124., 125., 126, 208. in 229(1). členom Uredbe (EU) št. 575/2013 v povezavi z oddelkom 7.2.1 ter 225. in 226. odstavkom Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, ker banka pri prevrednotenju vrednosti zavarovanj ni upoštevala vseh zahtev, ki morajo biti izpolnjene, da se zavarovanje šteje za primerno v skladu z navedenimi določbami, saj je banka za izhodišče pri prevrednotenju uporabljala prestare cenitve

(tudi več kot deset let), prav tako je prevrednotenje izvajala s pomočjo statistične metode, ki ne izpolnjuje meril za napredne statistične modele vrednotenja in s tem ni ustrezala zahtevam oddelka 7.4 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, posledično pa je rezultate neutemeljeno upoštevala pri zniževanju tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje, kar je imelo vpliv na količnik kapitalske ustreznosti in količnik navadnega lastniškega kapitala,

zaradi česar je banka kršila 2. in 3. točko prvega odstavka 148. člena ZBan-3,

s čimer je odgovorna oseba kršila 1. in 3. točko prvega odstavka 45. člena prej veljavnega ZBan-2 ter 1. in 3. točko prvega odstavka 47. člena ZBan-3, zaradi česar je pri banki podana kršitev drugega odstavka v povezavi z 19. točko prvega odstavka 396. člena ZBan-3 (opredeljena v 1. točki tega izreka).

S tem je Marko Rozman storil prekršek po 19. točki prvega odstavka v zvezi s četrnim odstavkom 396. člena ZBan-3.

3. Odgovorna oseba BARBARA CEROVŠEK ZUPANČIČ, EMŠO: [REDACTED], [REDACTED], stanujoča [REDACTED], [REDACTED] (v nadaljevanju: Barbara Cerovšek Zupančič ali odgovorna oseba):

je odgovorna,

ker kot odgovorna oseba banke, v času storitve prekrška članica uprave banke, med drugim pooblaščenca za vzpostavitev ureditve notranjega upravljanja banke, v imenu, za račun in s sredstvi banke, v Ljubljani,

- a) od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2023, pri tem od 17. 10. 2018 do 1. 2. 2023 v sostorilstvu z Markom Rozmanom, ni poskrbela, da bi banka vzpostavila in uporabljala ustrezne politike glede oblikovanja oslabitev ter rezervacij in s tem ni izpolnjevala zahtev v skladu s prej veljavnim 151. členom ZBan-2 (do 22. 6. 2021) oziroma 171. členom ZBan-3 (veljavnim od 23. 6. 2021 dalje) in v skladu s:
- poglavjem 5.5. MSRP 9 ter 102. in 108. odstavkom v povezavi z Načelom 6 Smernic za upravljanje kreditnega tveganja, ker pri segmentu pravnih oseb v sistemu za namen zaznave znatnega povečanja kreditnega tveganja ni zagotavljala, da bi bile v prihodnost usmerjene informacije, vključno z makroekonomskimi dejavniki, upoštevane pravočasno, dovolj pogosto in z zadostnim vplivom na zaznavanje povečanega kreditnega tveganja. Banka je namreč predmetne informacije upoštevala enkrat letno prek točkovnega sistema določanja bonitete komitenta na podlagi letnih napovedi za sektor in panoge, vendar njena metoda ni zagotavljala zadostnega in pravočasnega vpliva na merila za namen zaznave znatnega povečanja kreditnega tveganja;
 - 65., 66. in 67. odstavkom Smernic za upravljanje kreditnega tveganja, ker ni vzpostavila politik in postopkov za validacijo modela PD, s katerimi bi jasno opisala validacijski okvir, vključno s časovnico, preverjanjem aktivnosti in kvalitete podatkov, analizo rezultatov in ukrepanjem v primeru ugotovljenih nepravilnosti ter pripravo validacijskega poročila modela PD. Pristop banke je namreč:
 - o omogočal, da banka v procesu validacije subjektivno spreminja validacijski vzorec zaradi slabega rezultata statističnega testa (npr. izloči določene komitente samo iz števila neplačnikov, ne pa tudi iz celotne populacije), kar je v nasprotju z zahtevo

67(b) točke smernic,

- ni jasno opredeljeval bonitetne lestvice za validacijo modela PD (kot zahteva 67(b) točka smernic),
- notranji standardi kakovosti in zanesljivosti podatkov ter njihovo preverjanje niso bili ustrezno oziroma dovolj jasno opredeljeni (kot zahteva 67(b) točka smernic),
- ni določal opredelitve ali preverjanja, če je osnovna teorija modela PD konceptualno primerna, oziroma nima popisanega procesa razvoja modela PD (kot zahteva 67(b) točka smernic),
- ni vzpostavljajl kriterijev uspešnosti validacije modela in seznama morebitnih ukrepov, ki jih mora banka sprejeti v primeru, da validacija modela pokaže, da ta ni ustrezen oziroma ima slabo napovedno moč (kot zahteva 67(c) točka smernic), in
- ni jasno opredelil vloge in odgovornosti za validacijo modela PD. Model je treba ves čas pregledovati in posodabljati (kot zahteva 67(a) točka smernic);

b) od 30. 6. 2021 do 30. 9. 2023, pri tem od 30. 6. 2021 do 1. 2. 2023 v sotorilstvu z Markom Rozmanom, ni poskrbela, da bi banka:

i) vzpostavila in uresničevala ustrezne politike in postopke upravljanja kreditnega tveganja, s čimer ni izpolnjevala zahtev v skladu s 171. členom in prvim in drugim odstavkom 172. člena ZBan-3 in v skladu z:

- drugim odstavkom 4. člena Sklepa o upravljanju kreditnega tveganja in točko (i) 38. odstavka in 73. odstavka Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, ker funkcija upravljanja tveganj, organizirana v Sektorju uravnavanja tveganj, ni zagotavljala ustrezne kontrole nad prevzemanjem kreditnega tveganja, saj njena mnenja o kreditnih predlogih, ki so bila podlaga za proces odobravanja kreditov na najvišjem organu banke za odločanje o kreditih, niso vsebovala celovitih in zadostnih informacij, analiz in utemeljitev o sprejemljivosti kreditnih predlogov (vključno s presojo kreditne sposobnosti in profila tveganosti kreditojemalca), niti niso bila pripravljena v vseh primerih, ko bi bilo to ustrezno glede na stopnjo potencialnega tveganja (npr. če je celotna izpostavljenost do skupine s kreditojemalcem povezanih oseb ali v povezavi s predhodnimi posli presegala omejitve, ki jo sicer določa banka za pridobitev mnenja Sektorja uravnavanja tveganj);
- drugim odstavkom 5. člena Sklepa o upravljanju kreditnega tveganja v povezavi s točkami (b), (c) in (d) 38. odstavka v povezavi s Prilogo 1 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov in v skladu z oddelkom 5.2, Prilogo 2 in 194. odstavkom Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, ker banka ni določala in ni uporabljala primernih in natančnih pravil za odločanje o odobritvi kreditov, zlasti meril za odobritev kreditov, zahtev glede ravnanja z informacijami in podatki, potrebnimi za oceno kreditne sposobnosti, in zahtev glede ocene kreditne sposobnosti, vključno z analizo občutljivosti (npr. izračun kreditne sposobnosti v primeru kmetov, samostojnih podjetnikov in normiranih samostojnih podjetnikov temelji na izkustveni metodi, pri čemer je izračun pri zadnjih dveh enak; banka ni imela posebne metodologije za presojo večjih dolgoročnih investicijskih podjetij oz. poslov z visokim finančnim vzvodom; ni imela ustreznih in jasnih usmeritev in meril za odobravanje ter podaljševanje revolving kreditov in zahtev glede dinamike črpanja in vračanja in glede njihovega namena in uporabe; pri analizi finančnega položaja podjetij ni zagotavljala uporabe realnih in razumnih finančnih projekcij...);

ii) vzpostavila in uresničevala ustrezne politike in postopke za spremljanje in prevrednotenje vrednosti zavarovanj z nepremičninami v skladu s tretjim odstavkom 173. člena ZBan-3 v povezavi z oddelkom 7.2.1 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, ker v postopkih za

spremljanje vrednosti nepremičnin ni določala pristopa glede na relevantne podatke (kot so vrsta nepremičnine, kakovost kredita, zavarovanega z nepremičnino, stopnja razvoja nepremičnine itd.), za prevrednotenje pa načina izvedbe prevrednotenja (kdaj se lahko izvede brez ogleda, kdaj s hitim ogledom zunanosti, kdaj je potreben celovit ogled itd.), prav tako statistična metoda, ki jo je določila banka za prevrednotenje nepremičnin, ni ustrezala zahtevam oddelka 7.4 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, zaradi česar vsega spremljanja in prevrednotenja tudi ni ustrezno izvajala v praksi;

iii) kot primerna zavarovanja za namen izračuna kapitalskih zahtev uporabljala le zavarovanja, ki izpolnjujejo zahteve 107. člena v povezavi s 124., 125., 126, 208. in 229(1). členom Uredbe (EU) št. 575/2013 v povezavi z oddelkom 7.2.1 ter 225. in 226. odstavkom Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, ker banka pri prevrednotenju vrednosti zavarovanj ni upoštevala vseh zahtev, ki morajo biti izpolnjene, da se zavarovanje šteje za primerno v skladu z navedenimi določbami, saj je banka za izhodišče pri prevrednotenju uporabljala prestare cenitve (tudi več kot deset let), prav tako je prevrednotenje izvajala s pomočjo statistične metode, ki ne izpolnjuje meril za napredne statistične modele vrednotenja in s tem ni ustrezala zahtevam oddelka 7.4 Smernic o odobravanju in spremljanju kreditov, posledično pa je rezultate neutemeljeno upoštevala pri zniževanju tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje, kar je imelo vpliv na količnik kapitalske ustreznosti in količnik navadnega lastniškega kapitala,

zaradi česar je banka kršila 2. in 3. točko prvega odstavka 148. člena ZBan-3,

s čimer je odgovorna oseba kršila 1. in 3. točko prvega odstavka 45. člena prej veljavnega ZBan-2 ter 1. in 3. točko prvega odstavka 47. člena ZBan-3, zaradi česar je bila pri banki podana kršitev drugega odstavka v povezavi z 19. točko prvega odstavka 396. člena ZBan-3 (opredeljena v 1. točki tega izreka).

S tem je Barbara Cerovšek Zupančič storila prekršek po 19. točki prvega odstavka v zvezi s četrtrim odstavkom 396. člena ZBan-3.

4. Na podlagi drugega in četrtega odstavka 396. člena ZBan-3 v zvezi z 19. točko prvega odstavka 396. člena ZBan-3 ter v povezavi s 26. členom ZP-1 se **izreče:**

- **banki za prekršek iz točke 1 tega izreka globa v znesku 90.000,00 EUR,**
- **odgovorni osebi Marku Rozmanu za prekršek iz točke 2 tega izreka globa v znesku 2.500,00 EUR**
- in**
- **odgovorni osebi Barbari Cerovšek Zupančič za prekršek iz točke 3 tega izreka globa v znesku 2.500,00 EUR.**

Banka in odgovorni osebi morajo plačati celoten znesek izrečene jim globe v 8 dneh od pravnomočnosti odločbe.

Banka mora plačati sodno takso v višini 9.000,00 EUR v 8 dneh od pravnomočnosti odločbe.

Odgovorna oseba Marko Rozman mora plačati sodno takso v višini 250,00 EUR, v 8 dneh od pravnomočnosti odločbe.

Odgovorna oseba Barbara Cerovšek Zupančič mora plačati sodno takso v višini 250,00 EUR, v 8 dneh od pravnomočnosti odločbe.

Banka in odgovorni osebi same nosijo morebitne stroške nagrade in potrebnih izdatkov njihovih zagovornikov ter morajo plačati tudi druge stroške postopka iz prvega odstavka 143. člena ZP-1, če bodo ti priglašeni po izdani odločbi.

Če odgovorna oseba, ki bi bila upravičena do redne brezplačne pravne pomoči po materialnem kriteriju iz zakona, ki ureja brezplačno pravno pomoč, zaradi svojega premoženjskega stanja oziroma zmožnosti za plačilo, ne more plačati globe in stroškov postopka v višini najmanj 300,00 EUR, lahko najpozneje do poteka roka za plačilo predlaga, da se plačilo globe in stroškov postopka nadomesti z delom v splošno korist (19.a člen ZP-1). O predlogu odloča okrajno sodišče po stalnem ali začasnem prebivališču storilca.

Banka in odgovorni osebi lahko po poteku roka za plačilo globe in stroškov postopka pri organu, pristojnem za prisilno izterjavo (Finančna uprava RS), zaprosijo za obročno plačilo globe in stroškov postopka.

Neplačana globa in stroški postopka se bodo izterjali prisilno. Globa, ki je ne bo mogoče izterjati prisilno, se lahko izvrši z nadomestnim zaporom (20.a člen ZP-1).

Globa in sodna taksa se plačata na račun Banke Slovenije št. SI56 0100 0000 0100 090, sklic SI05 311200010.

5. Banka Slovenije bo v skladu s 310. členom ZBan-3 po izdaji odločbe na svojih spletnih straneh javno **objavila naslednje informacije**:
- o kršitelju:
 - o nazivu in sedežu pravne osebe, ali
 - o osebnem imenu fizične osebe;
 - o kršitvi:
 - opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe CRR/EU,
 - narava ugotovljenih kršitev;
 - izrek odločbe, s katero se postopek konča, **razen**:
 - osebnih podatkov kršiteljev – odgovornih oseb (delovno mesto, EMŠO, naslov);
 - informacijo o tem, ali je zoper odločbo začet postopek sodnega varstva.

Informacije o pričetku sodnega varstva in morebitni odpravi kršitve

Zoper Odločbo o prekršku banka in odgovorni osebi niso sprožili postopka sodnega varstva.
Banka je kršitve odpravila.